

А вий вървете си : за ваше щастие
не се пресича пътя ни сега.
Но знайте : вече моятъ друмъ тъй ясенъ е,
като че съ моливъ теглена следа.

Минава той презъ тоя градъ съсь хората,
де крача, както въ стаята преди,
където съсь другаритѣ говоря,
а не съ поетитѣ отъ други дни.

Днесъ вече самотата не следи ме
дори кога съмъ самъ. Ако сега
попитате ме колко братя имамъ,
ще кажа : „Милиони по свѣта !“

ВЪВЪ МОЙТА стая вече се посѣлиха
желѣзни хора съ искрени лица,
и отъ стената всѣки мигъ ме стрелятъ
съ лжча на бодростта и смѣлостта.

Мечтитѣ се безумни не разгарятъ :
въвъ днешния барутенъ, бомбенъ вѣкъ
дали ще бжде въ Индия, въ България,
е все едно за здравия човѣкъ.